

Men lad mig tilføje, at vi håber meget, at vi når frem til så tilfredsstillende resultater af vore drøftelser, at vi kan stemme ja til dette lovforslag, så ministeren og regeringen ikke skal være i hænderne på en venstrefløj med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i spidsen.

Disse to partier har igen og igen demonstreret, i hvilket misforhold de befinder sig til dansk indfødsret, og med hvilken uansvarlighed de forholder sig til denne for det danske folks fremtid afgørende størrelse. Man kan ikke ønske sin værste fjende, og integrationsministeren er ikke vores fjende, men vores ven, at skulle være afhængig af sådanne rodløse og nationalt ligegladede partier.

Vi ved alle sammen, vi, der har med indfødsretten at gøre, hvorledes Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre stort set stemmer ja til alle udlændinges ønsker om dansk indfødsret. Intet holder dem tilbage. Om vedkommende ikke kan tale dansk, om vedkommende på mange andre måder befinder sig i et eklatant misforhold til dansk nationalitet; Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre siger alligevel ja. Intet synes at påvirke deres ligegyldighed med Danmark. Intet kan afholde dem fra at kaste dansk indfødsret i grams til alverden.

Vi håber virkelig meget, at vi finder frem til enighed med regeringen, så venstrefløjen kan blive hensat i den magtesløshed, i hvilken den fortjener at befinde sig.

Det er aldrig gået op for Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, at dansk indfødsret er det danske folks kosteligste gave til fremmede, som derfor kun skal tildeles de fremmede, der fortjener den. Det er aldrig gået op for disse to partier, at hvis det danske folk skal vedblive med at være herre i eget hus, så kan kun de fremmede få indfødsret, som virkelig kan og vil blive et med det danske folk.

I stedet hører vi ufordøjede fraser om humanitet, der efter ordlyden at dømme er trukket i en automat med tistyskspakninger fra den politiske korrekthed. I stedet tales der om menneskelivet, som om dette leves i de abstrakte begrebers tomme rum.

Eller tror Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, at det er nogen tilfældighed, når grundloven fastslår, at indfødsret meddeles ved lov? Hermed er betydningen jo understreget; hermed er sagt, så alle burde kunne forstå det, at Danmark og det danske Folketing skal veje på en guldvægt, hvem der er værdige til den kostelige gave, som dansk indfødsret er.

I stedet læste vi i betækningsbidraget til L 138 for nylig, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre ønsker at understrege, at partierne generelt mener, at adgangen til at få dansk indfødsret skal gøres lettere. Ja, lad os bare åbne døren på vid gab, så det danske folk kan blive endeligt druknet i en moderne folkevandrings malstrøm. Lad blot folket gå til grunde, når den politiske korrektheds fraser består.

Dette er holdningen. Vi finder den frastødende og uansvarlig, og vi vil meget nødtigt se regeringen udleveret til den. Med så meget desto større håb deltager vi i de drøftelser, som skal skabe ansvarlige forhold vedrørende tildelingen af dansk indfødsret.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:
18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 180:

Forslag til folketingsbeslutning om et særligt introduktionsprogram for udlændinge med religiøs embedsvirksomhed:

Af Karen J. Klint (S) m.fl. (Fremsat 14/4 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det er vigtigt at sikre, at udlændinge, der virker her i landet i en periode som religiøse forkyndere, ikke misbruger deres embede og deres opholdstilladelse til at formidle værdier og holdninger, som strider mod grundlæggende værdier i et demokratisk samfund og dermed kan skade integrationen.

Det har regeringen også understreget i oplægget fra juni sidste år om »Bedre integration« samt i oplægget fra august om »Vækst, velfærd og fornyelse«. Det er i øvrigt den samme holdning, der ligger til grund for aftalen fra september sidste år med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti om udlændingelovgivningen i indeværende folketingssamling og om de forslag til ændringer af udlændingeloven, som er blevet fremsat.

I det forslag var der som bekendt en skærpeelse af reglerne om opholdstilladelse til udenlandske forkyndere, sådan at der indføres krav om dokumentation for relevant baggrund eller uddannelse samt en form for værdighedskrav som betingelse for opholdstilladelse som religiøs forkynner.

Endvidere er mulighederne for at inddrage en opholdstilladelse blevet styrket i tilfælde, hvor den religiøse forkynner i sit virke handler eller ytrer sig på en måde, som er til skade for grundlæggende demokratiske principper.

Allerede sidste sommer blev der indført et sprogkrav, idet Kirkeministeriet kræver, at præster, som ønsker at blive bemyndiget til at foretage kirkelige handlinger med borgerlig gyldighed, skal kunne kommunikere med danske myndigheder på dansk.

Regeringen er således enig i beslutningsforslagets intentioner og vil gerne bidrage til, at udenlandske religiøse forkyndere, der skal virke i Danmark i en længere periode, har det fornødne kendskab til dansk sprog og danske samfundsforhold som en forudsætning for deres virke her i Danmark.

Men der er en række spørgsmål, som vi bliver nødt til at undersøge nærmere, før vi lægger tingene fast. Hvad er det for en personkreds, vi taler om? Man kunne sige, at det er den personkreds, som får opholdstilladelse med henblik på at forkynne et religiøst budskab. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at det jo er en persongruppe, som i øvrigt ikke er omfattet af integrationsloven, og disse personer tilbydes derfor ikke det 3-årige introduktionsprogram.

Der er jo en anden kreds af forkyndere, som vi skal have med i betragtning, nemlig dem, der har et andet opholdsgrundlag, eksempelvis udlændinge, som får meddelt opholdstilladelse som flygtninge, og som efterfølgende virker som religiøse forkyndere. Man kunne også forestille sig, at personen havde fået opholdstilladelse som familiesammenført.

Jeg mener, vi bør overveje, om der for disse forkynderes vedkommende også er et behov for at supplere det almindelige introduktionsprogram med et særligt kursus. Denne gruppe forkyndere har nemlig været inde under integrationsloven, men kan måske have brug for et yderligere kursus.

Der er behov for at tage stilling til, hvilket indhold og hvilket omfang et særligt introduktionsprogram skal have. Her kan man jo pege på de muligheder, som danskuddannelse til voksne udlændinge indeholder. Den sikrer jo, at herboende udlændinge opnår så vel dansksproglige kompetencer som viden om kultur og samfundsforhold. Det er en mulighed.

Endvidere skal man jo overveje, om et sådant eventuelt nyt introduktionsprogram for disse to grupper skal være obligatorisk eller frivilligt. Vil et obligatorisk introduktionsprogram, som den enkelte slæbes med til mod sin vilje, have den ønskede virkning? Eller kan man gå ud fra, at når det er obligatorisk, vil de pågældende gå positivt ind i det og få så meget som muligt ud af det? Det er ikke godt at vide. Jeg har fornemmet, at herboende udlændinge har betydelig skepsis over for et sådant forslag.

Kl. 19.00

Det gælder om at finde en model, som sikrer det angivne formål, nemlig at flere forkyndere har et grundigt kendskab til dette samfund og dets værdier og derfor bliver bedre vejledere for deres menighed. Samtidig skal vi være sikre på, at vi kan få de pågældende til at gå til et sådant kursus, og – hvis det ikke kan lykkes – om det at gøre det obligatorisk er et egnet middel. Vi skal på den ene side sikre behovet for, at den religiøse forkynner virker i overensstemmelse med grundlæggende danske værdier, men på den anden side er der også et hensyn at tage til de frie rammer for religionsudøvelsen.

Jeg vil gerne slutte med at slå fast, at regeringen som sagt er enig i beslutningsforslagets intentioner, men gerne vil undersøge nærmere, hvorledes en særlig introduktionsindsats for udenlandske religiøse forkyndere kan udformes mest hensigtsmæssigt: Hvilken gruppe skal det være for, hvilket indhold skal et sådant kursus have, og hvor stor er sandsynligheden for, at det vil have den tilsigtede virkning? Disse ting bør virkelig overvejes, før vi kaster os ud i en kursusvirksomhed, som er svær at overskue.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt starte med at sige tak til ministeren for den meget positive tilgang.

Jeg vil gerne være helt sikker på, at regeringen er helt enig i beslutningsforslaget. Det, vi skal blive enige om, er, præcis hvilken persongruppe der er tale om, og hvilket omfang og hvilket indhold der skal være i kurserne.

Jeg forstod ikke helt bemærkningen om det obligatoriske. Regeringen er jo på mange andre områder indstillet på, at hvis man skal have noget, skal man også gøre noget til gengæld, og har man en opholdstilladelse, og har man den frihed, vi har i vores land, er det vel rimeligt nok, at vi stiller krav om et obligatorisk kursus.

Jeg vil godt understrege, at jeg er glad for, at regeringen går så positivt ind i arbejdet med at finde ud af, hvordan vi sikrer, at autoriteterne i vores samfund, f.eks. religiøse forkyndere, er opmærksomme på vores demokratiopfattelse og kvindesyvn osv.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen er enig i intentionerne, og hvis vi var sikre på, at de angivne midler førte til det angivne mål, kunne jeg give tilsagn her fra talerstolen, men det er vi i øjeblikket ikke helt sikre på.

Jeg synes, vi skal overveje tingene grundigt. Ingen har vel tænkt sig, at vi skal vedtage dette forslag inden sommerpausen, så lad os bruge sommeren og efteråret til at se, om vi – eventuelt inspireret af andre lande – kan finde en model, som med sandsynlighed kan sikre det ønskede resultat.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg har stor respekt for, at ministeren siger, at vi skal bruge den tid, det nu engang tager, når vi laver lovgivning, og at vi skal overveje, hvordan vi gør det bedst muligt. Men kan ministeren redegøre nærmere for, hvad det er i beslutningsforslaget, ministeren ikke går ind for?

Hvis det er det, at det skal være obligatorisk, synes jeg altså ikke, det hænger sammen med regeringens øvrige politik. På mange andre områder synes regeringen jo, at noget for noget-princippet er rimeligt nok: Hvis man får noget, skal man gøre noget til gengæld. Her er der tale om en række religiøse forkyndere, som får opholdstilladelse i Danmark, og så er det vel rime-

ligt nok, at de skal lære noget om dansk kultur og dansk demokratiopfattelse.

Jeg ville være glad, hvis ministeren kunne sige lidt nærmere om, hvad det er, men jeg vil som sagt gerne understrege, at vi er meget glade for, at regeringen vil gå positivt ind i arbejdet. Men hvad er det helt præcist, regeringen har imod forslaget, siden man ikke rent umiddelbart kan bakke helt op om det?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Den enkleste model er jo at supplere kravet om, at forkyndere med vielseskompetence skal kunne kommunikere på dansk med danske myndigheder, med et krav om, at de også skal have kendskab til danske samfundsforhold; det kunne være en model. Man kan også forestille sig, at når religiøse forkyndere søger om opholdstilladelse, beder man dem på forhånd om at skrive under på, at de er indforstået med, at de skal deltage i et sådant kursus, og sådanne kurser findes jo allerede.

Der er mange måder, vi kan gøre det på. Vi kan oprette nye kurser, eller vi kan forpligte folk til at gå på de kurser, der allerede findes, og jeg synes, vi skal overveje det nøje i en positiv ånd, fordi formålet er så godt, som det kan være, nemlig at bl.a. imamer, men også andre religiøse forkyndere, som har en betydelig autoritet i deres menighed, jo gerne skulle bruge deres autoritet på en måde, som ikke ligefrem skader menighedens medlemmers mulighed for at klare sig i det danske samfund.

Kl. 19.05

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ministeren.

Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal indlede med at sige, at vi kan henholde os til ministerens redegørelse. Vi finder også, at forslaget rejser adskillige spørgsmål, der vedrører meget principielle problemstillinger, ja, flere spørgsmål, end det besvarer.

Jeg har fæstnet mig ved, at det fremgår, at introduktionsprogrammet skal være obligatorisk for forkyndere, der har mulighed for at virke her i landet i mere end 3 år. Jeg vil godt høre nærmere om, hvordan man vil afgrænse det, og hvordan det kan afklares allerede ved indrejsen, om de pågældende har mulighed for at være her i 3 år. Hvad nu hvis de kun vil være her i meget,

meget kort tid? Gælder integrationshensynet så også?

Man vil også give dispensation til dem, der har den fornødne viden i forvejen. Men hvad nu hvis de pågældende ikke har den fornødne viden i forvejen, men får den hos deres eget trosamfund under opholdet her i landet, f.eks. katolikkerne? Skal man så også tvinge dem på et statsautoriseret kursus?

Man siger, at forslaget har til formål at fremme integrationen, men jeg vil godt spørge fru Lotte Bundsgaard direkte: Tror fru Lotte Bundsgaard, at en meget fundamentalistisk opdraget muslimsk imam fra en af de islamiske stater får en anderledes holdning til det danske demokrati ved at komme på et introduktionskursus hos de vantro danskere?

For Venstre drejer det sig, som vi også sagde under behandlingen af L 171, om, at vi undgår misbrug. Der er jo tale om, at forkyndere er undergivet særlige lempelige regler for adgang til Danmark. Det skal naturligvis ikke kunne misbruges, og der er strammet op på en række områder som anført i ministerens udlændingelovforslag. Men det, jeg godt kunne tænke mig, er en mere principiel diskussion: Hvad sker der, hvis vi går væk fra at modarbejde misbrug, bevæger os væk derfra? Hvornår når vi så dertil, at vi begynder at ville bestemme, hvilket indhold forkyndelsen skal have? Det er sådanne principielle diskussioner, som vi var inde på under behandlingen af L 171, men som slet ikke er gjort til genstand for drøftelse i dette meget kortfattede beslutningsforslag med meget lidt gennemarbejdede bemærkninger.

Jeg vil godt sige helt klart, vi vil i hvert fald ikke blande os i, hvad udenlandske forkyndere prædiker inden for lovens grænser. Ministeren talte om frie rammer for religionsudfoldelsen, og det er vi i meget høj grad tilhængere af i Venstre. Vi vil ikke indskrænke de rammer, der findes nu, og vi vil ikke være med til at bevæge os hverken hen imod eller på kanten af religionsfriheden.

Fru Lotte Bundsgaard spørger ministeren, hvad det helt specielt er, man ikke kan støtte i beslutningsforslaget. I hvert fald for Venstres vedkommende vil jeg sige, at der mangler alle de helt principielle, grundlæggende diskussioner, som vi så småt tog fat på ved førstebehandlingen af L 171. Men selv om vi ikke kan stille spørgsmål til oppositionen, håber jeg, at forslagsstillerne selv vil medvirke frivilligt til at besvare spørgsmålene.

Jeg skal sluttelig meddele, at Kristendemokraterne heller ikke kan stemme for forslaget.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg synes, det er ærgerligt, at Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, ikke tager den problemstilling, at der kommer en gruppe forkyndere med stor autoritet til Danmark, seriøst. Disse forkyndere udgør en stor gruppe, de kender ikke vores samfund, når de kommer hertil, og de skal forkynde, men de udgør også en autoritet.

Det kan godt være, fru Birthe Rønn Hornbech ikke synes, det er det bedste forslag, men så synes jeg, at i stedet for blot at tale om de problemer, der er i beslutningsforslaget, skulle Venstre give deres eget bud.

Jeg må sige, at principielt er jeg dybt uenig med Venstre i, at der ikke skal være nogen rammer for, hvordan man skal forkynde, og at vi ikke skal stille nogen krav til de forkyndere, der kommer til Danmark, f.eks. at acceptere, at demokrati og ligestilling mellem mænd og kvinder er vigtige ting. Som forkynder, lærer og politiker er man en autoritet, og så har man altså et ansvar, der er større, end hvis man ikke havde de stillinger.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu kender fru Lotte Bundsgaard jo ikke de forslag, vi diskuterer i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, men jeg kan da henvise til behandlingen af L 171 og til bemærkningerne til det forslag. Her er der netop gjort rede for, hvorfor lovgivningen strammes, og det er det, vi henholder os til.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Hvordan har fru Birthe Rønn Hornbech det med, at regeringens egen tænketank foreslår et sådant integrationskursus, og at regeringens egen tænketank fortæller om positive erfaringer fra Holland, hvor sådanne kurser faktisk har medvirket til at forbedre integrationen? Er det noget, Venstre er fuldstændig ligeglad med, eller er det noget, der påvirker partiet Venstre?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, fru Lotte Bundsgaard skulle svare på det første spørgsmål, jeg stillede: Tror fru Lotte

Bundsgaard virkelig, at en meget fundamentalistisk muslimsk imam, der kommer til Danmark, lader sig overbevise af de vantros kursus?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren.

Hr. Jesper Langballe som ordfører:

Jesper Langballe (DF):

Det har slået mig, hvilken afgrund der er mellem intentionerne i dette beslutningsforslag og Socialdemokratiets indfødsretspolitik. Man må virkelig sige, at i Socialdemokratiets hus er der mange boliger, men det kommer jo strengt taget ikke mig ved.

Jeg vil sige, at vi finder også, at beslutningsforslagets intentioner virkelig er sympatiske, og at forslaget er relevant i forlængelse af den skærpelse af udlændingelovens bestemmelser vedrørende udenlandske forkynderes opholdstilladelse, som regeringen fremlagde til første behandling den 12. marts. Det skyldes især, at beslutningsforslagets formuleringer ikke handler om udenlandske forkyndere og religiøse minoriteter i bred almindelighed, men – som der udtrykkeligt står – om dem, der varetager særlige religiøse embeder for etniske minoriteter. Derfor må jeg forstå, at intentionen med forslaget altså ikke er, at udenlandske forkyndere, der er hidkaldt af f.eks. danske katolikker, skal være omfattet af lovændringen. Der er, som det også fremgår, tænkt på de mange sunnimuslimske imamer, og der er jo også et alvorligt behov for, at man kraftigt indskærper kravet om disse imamers loyalitet til og viden om det danske samfund, der har lukket dem ind.

Man kunne fremsætte den pessimistiske, men unægtelig realistiske indvending, som fru Birthe Rønn Hornbech antydede, nemlig at disse imamer jo netop kommer hertil i den bevidste hensigt at modvirke deres trosfællers integration, da den ses som et begyndende religiøst frafald. En række indvandrerkommuner har gjort den erfaring, at imamerne kommer, når deres kvart integrerede trosfæller har løsnet sharialovgivningens bånd, og når deres døtre har taget tørklædet af og omgås danskere og måske endog forelsker sig i unge danske mænd osv. Så ser imamerne det som deres væsentligste opgave at banke dem tilbage til de religiøse normer, der er uforenelige med integration i Danmark.

At etablere det, som forslagsstillerne meget træffende kalder en stat i staten på basis af religion, er netop, hvad den helt efter bogen retro-

ende muslim vil, jævnfør den grundige og oplysende bog »Derfor er jeg ikke muslim« af Ibn Warraq, som netop er udkommet på dansk. Men den retroende muslim vil jo mere end det. Han vil bidrage til, at det danske samfund bliver en stat under staten, dvs. det islamiske kalifat, hvor kristne og jøder er reduceret til såkaldte demier, der bøjer sig for kalifatets overhøjhed og sharialovgivningens primat.

Kl. 19.15

Man kunne føre denne pessimistiske realisme videre og overveje, om et introduktionskursus for imamer i almindelig dansk demokratisk adfærd blot vil være et kursus i alt det, som imamerne nu skal advare deres muslimske menighed imod, altså en nem og nyttig rekognoscering af det fjendtlige territorium. Men man kan vel på den anden side heller ikke udelukke, at et sådant introduktionskursus sammen med den af regeringen foreslåede skærpelse af udlændingeloven vil være et kraftigt signal om, at vi mener det alvorligt, når vi siger, at fremmede, der har fået opholdstilladelse som forkyndere, i ord og gerning må skik følge eller land fly, især når forslagsstillerne siger, at kurset ikke skal kunne vælges fra, men skal være obligatorisk. Vi må forstå det sådan, at hvis det vælges fra eller i praksis ikke bliver fulgt, skal det have konsekvenser, og vi ville egentlig finde det logisk og konsekvent – integrationsministeren nævnte muligheden – hvis imamerne ved ankomsten skrev under på, at de er bekendt med kravet om et sådant kursus, og at de øjeblikkelig vil blive udvist, hvis de overtræder denne eller andre betingelser under opholdet.

Vi vil i udvalget søge opklaret, om dette sympatiske forslag kan gennemføres på en sådan måde, at det ikke generer kristne minoriteter i Danmark overflødigt, og om formuleringen etniske minoriteter er en holdbar afgrænsning. Det kunne også tænkes, at sagen kunne klares, ved at der, som det fremgår af beslutningsforslaget, indbygges en dispensationsmulighed. Det må være muligt at finde ud af alle disse ting.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren, og så er det fru Else Theill Sørensens.

Else Theill Sørensen (KF):

Når en flok udlændinge ved en demonstration i Danmark ophidsede kan råbe: Vi vil styres af Koranen, og nej til demokrati, håber og tror jeg, at vi alle her i Folketinget kan være enige om, at

der er noget meget væsentligt om det land, de mennesker bor og lever i, som de ikke har fattet. I Danmark er det grundloven og den danske lovgivning, der sætter rammerne for, hvad man må og ikke må, det er hverken Bibelen eller Koranen.

En episode som den, jeg her har skitseret, understreger tydeligt vigtigheden af, at udlændinge, der kommer til Danmark fra helt andre kultur- og samfundsforhold, igen og igen bliver mindet om, at i Danmark er der demokrati, ligestilling, trosfrihed og personlig frihed, og at Danmark er et sekulært samfund, altså et samfund, hvor samfundslivet er adskilt fra religionen. De introduktionsprogrammer for nye udlændinge i Danmark, som vi har vedtaget, understreger dette, og det er vigtigt, at det ikke modarbejdes af f.eks. religiøse vejledere.

Med beslutningsforslag nr. B 180 foreslår Socialdemokraterne, at der skal lovgives om et særligt introduktionsprogram for alle udlændinge, der kommer til Danmark med henblik på at varetage religiøse embeder for etniske minoriteter. Det Konservative Folkeparti er helt enig med Socialdemokraterne i stort set alt, hvad der står i bemærkningerne. Lad mig blot tage et enkelt kort citat:

»Socialdemokratiet er imod, at religion bruges som motiv til at oprette en slags »stat i staten« med egne spilleregler. Dette forhold skal udenlandske forkyndere være bekendte med som betingelse for at opnå arbejds- og opholdstilladelse.«

»Og endnu et citat fra bemærkningerne:

»Derimod ønsker vi med dette beslutningsforslag at medvirke til, at ansvarlige nøglepersoner blandt religiøse minoriteter også bliver bekendt med de normsæt, der hersker i et vestligt, demokratisk, moderne og sekulært samfund i det 21. århundrede.«

Jeg er hundrede procent enig i disse udsagn.

Når jeg alligevel ikke kan give tilsagn om, at Det Konservative Folkeparti vil stemme for beslutningsforslaget, er det, fordi der står så præcist, at Folketinget pålægger regeringen senest den 1. november 2004 at fremsætte lovforslag osv.

Kl. 19.20

Som det også fremgår af bemærkningerne, er der mange vidt forskellige kategorier af udenlandske forkyndere, og det er ikke umiddelbart enkelt at fastlægge betingelser for, hvem af dem der skal have pligt til at gennemføre et introduktionsprogram, og hvordan det i øvrigt skal tilret-

telægges. Derfor er det ikke hensigtsmæssigt at pålægge regeringen en så snæver tidsfrist og måske heller ikke et så præcist lovforslag. Men lad mig slutte med at sige, at intentionerne er Det Konservative Folkeparti meget enige i, og vi medvirker gerne til en egentlig lovgivning på et senere tidspunkt, hvis der kan findes en hensigtsmæssig udformning.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren.

Villy Søvnald (SF):

Da SF's ordfører på området, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre:

Beslutningsforslaget går ud på, at der skal udformes et særligt program, som sikrer, at de udenlandske forkyndere har et indgående kendskab til det danske samfund. SF mener, at alle udlændinge, som kommer til Danmark, skal gennemgå et introduktionsprogram, som er individuelt udformet og sættes i gang inden for 2 uger efter deres ankomst til landet, og vi støtter derfor intentionerne bag forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren, og så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Lotte Bundsgaard.

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil starte med at undskylde over for formanden, at det tog lidt tid, men jeg regnede med, der var flere ordførere i salen.

Da vores ordfører på denne sag, fru Karen J. Klint, ikke kan være til stede, skal jeg forsøge at samle op på den debat, vi har haft. Men forinden vil jeg godt lige gentage, at for Socialdemokraterne er det afgørende, at mennesker, der udøver en autoritet, er sig deres ansvar bevidst. Uanset om man er lærer, politiker eller præst er det afgørende, at man kender det samfund, man udøver sin autoritet i, og er klar over, hvilke regler, værdier og normer der gælder i samfundet.

I vores samfund har vi en række grundlæggende værdier som demokrati, ligestilling mellem kønnene og ytringsfrihed. Det er de værdier, som det er afgørende at kende, og det er de værdier, vi mener at alle autoriteter i Danmark bør videreføre. Derfor forventer vi, at repræsentanter for religiøse trossamfund udviser naturlig respekt for det samfund, hvor de netop nyder godt af den frihed og lighed, der gælder i vores samfund.

Hermed siger vi imidlertid ikke, at der skal udvises gammeldags ærbødighed. Vi siger, at alle har et medansvar for, at fællesskabet fungerer til fælles bedste, og vi siger, at personer, der vejleder, rådgiver eller er talsmænd for andre, har en særlig forpligtelse i vores fællesskab. Derfor har vi fremsat dette beslutningsforslag, der skal give forkynderne en indsigt i den danske demokratimodel, i grundloven, i menneskerettighederne og i vores opfattelse af ligestilling mellem kønnene og børns rettigheder.

Bl.a. derfor tilsluttede Socialdemokraterne sig regeringens lovforslag nr. L 171, som tydeliggør forventningerne til religiøse forkyndere, og derfor forstår vi ikke helt, at Venstre ikke kan bakke op om dette beslutningsforslag, der jo er en naturlig forlængelse af L 171. I L 171 stilles der konkrete krav, men i dette beslutningsforslag giver vi konkrete muligheder for at leve op til kravene om den såkaldte værdighed. Vi undrer os desuden over, at Venstre ikke kan støtte et forslag, som ellers kommer fra regeringens egen tænketank, som argumenterer godt for behovet, og henviser til positive erfaringer fra andre lande.

Derfor vil jeg godt starte med at svare på fru Birthe Rønn Hornbechs spørgsmål. Jeg hørte godt, at fru Birthe Rønn Hornbech blev lidt fornærmet over, at jeg ikke svarede, da jeg sad nede på min plads, men det er jo først nu, jeg kan få lov til at svare på det, fru Birthe Rønn Hornbech spurgte om, og jeg vil meget gerne svare.

Jeg mener, at et kursus som det, vi foreslår her, kan hjælpe rigtig mange religiøse forkyndere. Det er klart, som fru Birthe Rønn Hornbech siger, at der er nogle, som er uden for rækkevidde, men jeg er bestemt sikker på, at det er et skridt i den rigtige retning for integrationen i vores samfund, at religiøse forkyndere kender til vores demokrati, kender til vores opfattelse af kvinder og kender til vores grundlov. Det er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, og det er vel også derfor, at regeringens egen tænketank er fremkommet med dette forslag.

Så vil jeg godt sige tak til fru Else Theill Sørensen for enigheden i intentionerne og enigheden i meget af det, vi skriver i vores beslutningsforslag. Jeg er helt sikker på, at vi nok kan finde frem til en fælles forståelse i løbet af udvalgsarbejdet. Også tak til SF, fordi man støtter intentionerne.

Til sidst vil jeg godt sige tak til ministeren, fordi han vil gå så positivt ind i behandlingen af forslaget. Jeg er som sagt fuldstændig enig med

ministeren i, at der er ting, der skal undersøges, og at et beslutningsforslag som oftest skal bearbejdes, før der kan blive god lovgivning ud af det, og det er god lovgivning, vi skal have på dette område. Men jeg er meget glad for, at ministeren siger så klart, at også han mener, der skal gøres noget for at sikre, at de værdier, vi har i vores land, også kendes af religiøse forkyndere.

Kl. 19.25

Til slut vil jeg sige, at jeg håber på en rigtig god dialog om forslaget under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil spørge fru Lotte Bundsgaard: Når man ser helt overordnet på forslaget og har hørt fremlæggelsen af det, er det så en form for erkendelse af, at de sidste 10-20 år har vores udlændingepolitik, som specielt er fremført af Socialdemokratiet, været en katastrofe for landet, som man nu forsøger at bøde lidt på?

I forbindelse med ministerens tale udtalte fru Lotte Bundsgaard, at man skulle sikre sig, at forkynderne kunne forstå de danske demokratiske principper. Det er jo en kendt sag, at for en muslim er det helt legitimt at lyve en vantro op i ansigtet angående vedkommendes intentioner, så hvordan kan man overhovedet stole på, at de egentlig vil efterleve demokratiske principper, at det ikke bare er et skalkeskjul, og at det ikke bare er noget, de siger, men reelt set fortæller deres sognebørn, hvis det hedder sådan hos dem, noget helt, helt andet, når de kommer ud blandt dem?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg må sige til hr. Per Dalgaard, at jeg deler på ingen måde hans syn på muslimer. Jeg deler på ingen måde det syn, at når man er muslim, lyver man over for gud og hvermand.

Så vil jeg sige, at grunden til, at vi har fremsat forslaget, er, at vi mener noget med det, når vi siger, at der er værdier om ligestilling, der er værdier om demokrati, og der er værdier i grundloven, som vi synes det er vigtigt at autoriteterne er opmærksomme på, og som vi synes det er vigtigt at de formidler videre. Vi ved også godt, at en del af løsningen på integrationsproblemet er at få fat i nogle af de religiøse forkyndere og bruge dem, når de konflikter, der opstår,

skal løses, og det er sådan set baggrunden for, at vi har fremsat forslaget.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Er det ikke fru Lotte Bundsgaard bekendt, at en muslim skal tro på Koranen som den eneste korrekte vejledning og ikke på menneskeskabte love, og at det reelt set betyder, at de er et antidemokratisk islæt i det danske samfund? Menneskeskabte love er noget, de ikke skal rette sig efter, fordi alt, hvad de har brug for at vide, står i den 1500 år gamle bog kaldet Koranen, og der står i øvrigt også i den, at de har lov til at lyve, hvis det fremmer deres sag. Men det ved fru Lotte Bundsgaard åbenbart heller ikke.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Undskyld, jeg siger det, men jeg vil sige til hr. Per Dalgaard, at jeg mener, hr. Per Dalgaard har sat sig ind i Koranen på samme måde, som når en vis herre læser Bibelen.

Mit syn på muslimer er, at der er nogle muslimer, der er store problemer med. Der er nogle, der er fundamentalistiske og går imod demokrati, og dem skal vi bekæmpe. Men mit synspunkt er også, at der er mange muslimer, som gerne vil være en del af vores samfund, og at der er mange imamer, som faktisk gerne vil være med til at sikre en god integration, og det er dem, vi skal have fat på. Vi skal stille krav til de religiøse forkyndere, der kommer til Danmark, og gøre dem klart, at det er Danmark, de er i, og at vi har en række værdier om ligestilling, om demokrati, om børns rettigheder osv. i Danmark. Det er det, det handler om. Men det er klart, at hvis man har det samme syn som hr. Per Dalgaard på andre mennesker og mener, at fordi man er muslim, lyver man, er det klart, at så bliver det meget, meget svært at nå hinanden.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Selv om jeg har udtrykt min sympati for beslutningsforslaget, vil jeg sige overordnet og generelt, at det er jo en fordel, når man diskuterer sådanne ting i dybden, at man ved, hvad man taler om.

Jeg kan forstå på fru Lotte Bundsgaard, at hun har læst Koranen, og det har jeg også. Jeg har læst den grundigt, ganske vist i den dårlige danske Akhmadioversættelse, da jeg ikke kan læse arabisk, men jeg vil spørge fru Lotte Bunds-

gaard: Er fru Lotte Bundsgaard ikke bekendt med, at Koranen – jeg kan ikke huske suranummeret – foreskriver, at for en rettroende muslim er det ikke alene tilladt, men rigtigst at lyve i en god sags tjeneste over for en vantro, og at det rent faktisk er almindelig praksis blandt muslimer og ganske almindeligt kendt? Er det ukendt for fru Lotte Bundsgaard?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Til hr. Jesper Langballe: Nej, jeg kan ikke bekræfte, at det blandt muslimer er ganske naturligt at lyve for alle dem, man møder på sin vej. Det kan jeg ikke bekræfte. Jeg kan derimod bekræfte, at det, vi har behov for, er, at når religiøse forkyndere kommer til Danmark, skal de lære vores samfund at kende. De skal kende vores opfattelse af kvinder, de skal kende vores opfattelse af ligestilling, og de skal kende vores opfattelse af demokrati, for det mener jeg er afgørende for god integration.

Kl. 19.30

Men det er også afgørende for god integration, at vi her i dette Folketing ikke stiller os op og siger, at for en gruppe mennesker i vores samfund er det ganske naturligt at lyve. Så får vi ret store problemer med at blive dele af det samme fællesskab, og jeg forstår integration som det, at vi skal være en del af samme fællesskab. Vi skal acceptere, at du og jeg aldrig nogen sinde bliver enige, men fordi vi aldrig bliver enige, skal vi ikke skyde hinanden en masse motiver i skoene og påstå, at den anden lyver. Det tror jeg sådan set ikke er gavnligt for at udvikle et fællesskab, og derfor er det heller ikke gavnligt for integrationen, når hr. Jesper Langballe fremfører de påstande.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

De intentioner, som også fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, er jeg fuldstændig enig i. Det er meget afgørende, at de får at vide, hvilke normer der gælder her på pladsen, at der er absolut ligeværdighed mellem mænd og kvinder, at der ikke er noget, der hedder urene og rene spiser, at man ikke bruger magt i tros-spørgsmål osv. Det skal de vide.

Men på den anden side kunne man måske også stille krav til danske politikere om, at de vidste en lille smule om islam. Der er ikke tale om bagtalelse, og jeg har ikke sagt, at muslimer går rundt og lyver i al almindelighed; det er der

ingen af os der har sagt. Jeg har sagt, at det er ikke bare tilladt, men befalet en muslim at lyve i en god sags tjeneste, når det sker over for en vantro, og når man gavner islam ved det. Det er almindeligt kendt, og at fru Lotte Bundsgaard benægter det, er jo bare udtryk for fru Lotte Bundsgaards uvidenhed. Jeg tror ikke, at man fremmer dialogen ved at benægte kendsgerninger.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg tror faktisk, at man fremmer god integration ved at stille krav til hinanden og også ved at tro, at der ikke er nogen mennesker, der bare lyver, sådan som jeg hører Dansk Folkeparti sige. Dansk Folkeparti går jo ud i verden med den opfattelse, at muslimer er nogle, der lyver, og at muslimer er nogle, vi ikke helt kan regne med, og det gør jo integrationen ret svær.

Jeg vil meget gerne stille krav til muslimer om at kende alle de værdier, som jeg har nævnt et par gange, altså ligestilling mellem mænd og kvinder, demokrati osv. Men jeg vil også gerne stille krav til Dansk Folkeparti. Hvis vi skal være et godt dansk fællesskab, hvor vi kan leve side om side, nytter det simpelt hen ikke noget, at vi beskylder hinanden for alle de ting, og så nytter det ikke noget, at hr. Jesper Langballe siger, at muslimer lyver langt mere, end kristne lyver.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

(Udfald af lyd) ... som fru Lotte Bundsgaard har læst.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Det, jeg sagde på det tidspunkt, var, at jeg mener, hr. Per Dalgaard har læst Koranen, som en vis mand læser Bibelen. Jeg er ikke enig i, at muslimer må lyve for et godt ord, og jeg ved ikke, om fru Birthe Rønn Hornbech er enig i det.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan høre, at når vi kommer med de præcise spørgsmål, må fru Lotte Bundsgaard altså indrømme, at hun ikke har læst Koranen. Men hvordan kan hun så bestride det, som hr. Jesper Langballe siger, og som ikke har noget at gøre med, om muslimer lyver, men har noget at gøre

med, hvad der står i Koranen, og som muslimer har bekræftet på et møde, hvor danske lutherske folkekirkepræster var til stede? Vil fru Lotte Bundsgaard, der ikke har læst Koranen, udtale sig om noget, hun ikke ved, nemlig at det, hr. Jesper Langballe sagde, vitterlig står i Koranen og er bekræftet af muslimer i Danmark?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg kan bekræfte, at jeg har bestemt læst meget om den muslimske tro, og jeg har læst meget om den diskussion, der foregår blandt muslimer om, hvordan den muslimske tro skal praktiseres i dag. Hvor meget hensyn skal man tage til de forskrifter, der siger, at man skal leve med i det samfund, man bor i, og hvor meget hensyn skal man tage til skrifterne? Det er jo den diskussion, der foregår blandt muslimer i dag, og der er et kæmpeopgør blandt muslimerne, på samme måde som vi jo også har det blandt kristne om, hvad det vil sige at være kristen.

Men det, jeg egentlig tog afstand fra – det tror jeg egentlig fru Birthe Rønn Hornbech også hørte, og jeg tror egentlig også, at fru Birthe Rønn Hornbech er rimelig enig med mig i det – er den påstand, at når man er muslim, er det ensbetydende med, at man går rundt og lyver. På samme måde kan vi finde mange ting i Det Gamle Testamente, som vi nok heller ikke længere kan tilslutte os.

Kl. 19.35

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er jo en diskussion, der understreger det, jeg vil kalde hjælpeløsheden hos en politisk ortodoksi, der overhovedet ikke har sat sig ind i sagen.

Jeg vil spørge fru Lotte Bundsgaard, om hun kender det begreb, der hedder taqija. Det er det muslimske udtryk for, at en muslim ikke blot er berettiget, men for så vidt forpligtet til at lyve for Allahs skyld. Det er et meget karakteristisk muslimsk begreb ligesom det også meget karakteristiske muslimske begreb jihad, altså hellig krig. De er med til at tegne konturerne af en religion, der uægtelig sprænger hele fru Lotte Bundsgaards politisk korrekte verdensbillede, men det kunne dog i hvert fald være en fordel, hvis fru Lotte Bundsgaard havde sat sig lidt ind i den religion, hun taler om.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Det kan jeg endnu en gang bekræfte at jeg bestemt har, og jeg kan også endnu en gang bekræfte, at det, beslutningsforslaget handler om, er, at når forkyndere kommer til Danmark, synes vi, det er vigtigt, at de kender til vores samfund. Vi synes, det er vigtigt, at de ved noget om demokrati, og at de ved noget om kvinders og mænds rettigheder.

Jeg kan høre, at Venstre mener, det er et meget, meget dårligt forslag, mens regeringen og heldigvis også De Konservative mener, at det faktisk er et rigtigt forslag. Hvad Dansk Folkeparti mener, fortøner sig lidt i det uvisse, men for Socialdemokraterne er det altså afgørende, at når man er religiøs forkynder og har en autoritet, skal man også kende til det samfund, man bor i.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 28. april 2004, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.37
